Duitsers verliezen vertrouwen in staat en media

13 oktober 2025

Het is een publiek geheim: media, politie en politiek verliezen steeds meer het vertrouwen van het brede publiek. Een actuele peiling 'Zukunftsindex Deutschland' van een Zwitsers onderzoeksbureau bevestigt dat 54% van de ondervraagden de politie niet meer vertrouwt. Bij media en overheidsinstituties is het vertrouwen van het publiek nog minder. Waar velen nog dachten dat vooral ouderen sceptisch zijn over de instituties, blijken uitgerekend jongeren zich af te keren van media en politiek. Een bericht van de Berliner-Zeitung.

Foto: Pixabay

Politie het minst gewantrouwd

"Politie en Justitie komen er nog het best vanaf. Maar ook hier blijft het beeld diffuus: slechts 46 procent van de 3.025 respondenten zegt de politie te vertrouwen." Dit schrijft de Berliner Zeitung.
Dit betekent volgens de krant dat geen enkele instelling in Duitsland hoger scoort dan 50%. De helft van de ouderen boven de 60 jaar heeft nog (enig) vertrouwen, maar voor veel jongeren komt het vertrouwenspercentage niet boven de 37 procent.
De rechterlijke macht komt ook slecht uit het onderzoek: amper 40 procent vertrouwt nog de rechtspraak in Duitsland. Overigens maakt het verschil welke politieke achtergrond men heeft. Zo heeft meer dan de helft van vakbondsleden vertrouwen in de rechterlijke macht. AfD-aanhangers hebben het minste vertrouwen in de rechtspraak: amper 20%.

Media door meerderheid gewantrouwd

Vooral de media moeten het ontgelden bij de vertrouwensvraag. B-Z: *"Slechts 31 procent van de respondenten heeft vertrouwen in ARD, ZDF of Deutschlandradio. Onder de 16- tot 29-jarigen is het zelfs maar een kwart. De goedkeuring is iets hoger onder de 45- tot 59-jarigen, voor wie bij 34 procent de publieke media nog geloofwaardig is."*
Ook hier is de politieke voorkeur van invloed. Bij de SPD-aanhang vertrouwt nog 50% op de media, de helft dus niet. En dat is verrassend omdat de media vooral de globalistische standpunten van die partij vertolken. Bij het CDU ligt het percentage op 40% en niet verbazingwekkend, bij de AfD-stemmers vertrouwt nog maar 15% de officiële media. Wel verrassend is dat onder de aanhang van Die Grünen het vertrouwen niet verder komt dan 38%, terwijl de media naast de SPD-standpunten ook Die Grünen aan alle kanten propagandistisch bedient.

Het kan nog erger: de politiek en de kerk

De politiek, concreter de huidige regering, komt er uitermate slecht vanaf. Slechts 17% zegt nog vertrouwen in de regering in Berlijn te hebben. De veel bekritiseerde EU komt met 25% weg, dat toch betekent dat driekwart van de ondervraagden ook 'Brussel' niet ziet zitten.

De roep vanuit de huidige coalitiepartijen om een verbod van de AfD zal zeker bij de achterban van die partij niet goed vallen. De in sommige regio's eerste of tweede partij verbieden is een schoffering van de kiezers en een aanfluiting van een democratisch bestel.

Niet goed te verklaren is dat de kerken door bijna niemand meer vertrouwd worden. In een land met een sterke christelijke traditie mag dat opmerkelijk genoemd worden. De kerken komen niet verder dan 10% van de ondervraagden die hun vertrouwen nog aan hen schenken. Mogelijk houdt dat verband met het feit dat de kerken over veel actueel onrecht zwijgen zoals over het gewelddadige overheidsoptreden tijdens de 'pandemie'. Ook lijken de kerken zich niet meer sterk te maken voor vrede in de wereld, zoals dat in de 1980-er jaren wel het geval was en zij een van de dragers waren van de vredesbeweging.

Is herstel van vertrouwen nog mogelijk?

Waar politiek en media zich enkele jaren geleden nog afvroegen waarom het vertrouwen zo is afgenomen, lijkt het antwoord op die vraag hen niet meer te interesseren. Media, staat en politiek zijn meer met zichzelf en de 'Russische obsessie' bezig, bereid om welzijn en welvaart hiervoor op te offeren, dan met de problemen waar de Duitse burger mee worstelt: armoede, geweld op straat en vervreemding van eigen cultuur door een te snelle en te omvangrijke immigratie.

De oorlogsleiders als Macron, Starmer en Merz, alle drie uitermate impopulair in eigen land, praten het liefst met elkaar in een zelfverzonnen oorlogclubje 'coalition of the willing', een versleten term uit de oorlog tegen Irak. Het regent miljarden richting de door corruptie geplaagde politieke elite in Kiev, maar uitkeringen en pensioenen van de Duitse burgers worden gekort. De Duitse wegen en vooral bruggen zijn veelal in erbarmelijke staat. Ook de Deutsche Bahn worstelt om haar financieel overleven. De scholen en overheidsgebouwen zijn sterk verwaarloosd. Het aantal flessenverzamelaars groeit onverminderd door, dubbeltjes verzamelen om weer wat fastfood te kunnen kopen.

Blackrock-kanselier Merz is bereid zijn land verder over de richel te duwen om 'Poetin' te verslaan in een oneindige uitputtingsoorlog. Wie door steden als Gelsenkirchen of Müllheim loopt ziet gesloten winkels, een Duitse bevolking van kleur, sombere gezichten, grauwe na-oorlogse bouw, sfeerloze winkelstraten en -

centra.

Het land is op zijn retour, omdat de leiders van het land geen goedkoop Russisch aardgas meer willen hebben, maar wel het vier maal zo dure Amerikaanse LNG dat via schip (720 per jaar) aangevoerd moet worden. Kanselier Merz wil een verbod op herstel van Nordstream. Ook wil deze kanselier weer dat Duitsland het sterkste leger van Europa krijgt, daarbij Moskou nog even herinnerent aan de 27 miljoen Russische doden die vielen door de gruwelen van het sterkste en meest misdadige leger van Europa: die van de NAZI's.

Wie dan nog verbaasd is over de groei van de AfD leeft in Plopsaland, in een zelf gecreëerde fantasiewereld. Duitsers kunnen fatalistisch zijn en vooral de huidige politieke leiding, die met haar beleid de vernietiging van industrieland Duitsland zal inluiden.

Als de Duitse politie, politiek, media en kerken weer het vertrouwen terug willen winnen, zullen zij zich moeten richten op de belangen van de bevolking, hun welzijn en welvaart. Maar of dat gebeurt, is zeer te betwijfelen.